

Ak Sakallı İhtiyar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 24 Aralık 2014

Dün gece görünmedin dünden önce de öyle.
Sabahı sabah ettim dinliyordum ezanı.
Ah edemedim sana nasıl ederim söyle.
Aşk fakiri desem de kesemedim cezanı.
Hayatın sarp yolunu sen sevgiyle ördün mü?
Yaşamadıysan bile rüyasını gördün mü?

İncitmezmiş diyorlar aşığın dili yâri.
Kızılçık şerbeti der içermiş maşuk kanı.
Yıllar akıp geçse de dinmezmiş ahuzarı.
Kabuslala dost olup umursamazmış canı
Sağırlaşmış duygular bir gün duyar mı beni?
Eziyete saymışsın koklatmadığın teni.

Susamam dudağımdan bir bir düşer isyanlar.
Sensiz kalan geceler yaşanıyor düşlerde.
Mazi kalpte yaraysa unutulmaz o anlar.
Acı buruk tadın var kalan son gülüşlerde.
Göğün yedi katından mecnunca düşüyorum.
Ne olur ört üstümü harında üşüyorum.

Her bahar da yeniden içime düşer közün.
Vuslat arayan kalbin yolu hazanı çeker.
Yeni bir tohum gibi can suyumdur can özün.
Göremeden yeşili yapraklarını döker.
Dönde bir bak maziye zamanı nasıl yordun.
Öyle vefasızsın ki ne aradın ne sordun.

Sultanım derdim sana konuşmazdın susardın.
Sevdana sürgündeydim mahpus dendi adıma.
Zehrini biriktirip şerbet bu der kusardın.
Unutmam o günleri tadı kaldı yadıma.
Dilim ne derse desin yüreğimde eceydin.
Ama gün göstermedin hep karanlık geceydin.
Bir de serde şairlik gözlerim doldu yine.

Ak sakallı ihtiyar sevmek senin neyine...

Sevgili Nazlı Hüzün aracılığı ile şiirime
Ses olan Gülşen hanımefendiye çok teşekkürler

Şiir Mehmet Fikret ÜNALAN
Yorum Gülşen